

udvides, saa at det staaar parat til at kunne slagte i det Øjeblik, det jyske Landbrug bliver nødt til at gaa over fra Udførslen af levende Kreaturer til Udførslen af slagtede. Staten ejer jo i Esbjerg et mindre Faareslagteri, som kan danne Grundlaget for Slagteri for større Kreaturer. Det er dette Slagteri, jeg har tænkt mig, skulde udvides, og ærede Medlemmer ville lægge Mærke til, at da det er Statens Ejendom, er det ikke nogen direkte Udgift, men for saa vidt det jyske Landbrug vil benytte det i større Omfang, vil der derved kunne komme Indtægt for Staten. Saa er der Frederikshavn. Jeg har særlig faaet Sympati for Udførslen fra Frederikshavn paa Grund af dens heldige Beliggenhed med Hensyn til Udførslen til Norge. Norges Indførsel af Kød er ret betydelig. Gennemsnittet har efter det Opgivende, jeg har faaet, i de senere Aar været henved 20,000 Stkr. levende Kvæg og 15½ Mill. Pund fersk og salt Kød. Jeg tror, der kunde være noget for det jyske Landbrug at gøre med Hensyn til Eksport til Norge, særlig fra den nordlige Del af Jylland, og det er af den Grund, jeg har opført Frederikshavn under Bevillingen med et Beløb af 15,000 Kr. Det ærede Medlem for Frederikshavn (H. Madsen) ytrede, at han troede, det var for lidt. Vi maa se nærmere paa Forholdene, om det er nok. Efter de Oplysninger, jeg har faaet, har jeg ment, det maatte være tilstækkeligt, i alt Fald foreløbig. Med Hensyn til Sjælland ere Forholdene jo ikke saa ganske lette, her have vi den store By, og Landbruget har en vis Angst for, at dets Interesser skulde blive opslugte af den store Bys Interesser. Jeg har derfor heller ikke anført noget bestemt med Hensyn til Sjælland. Der kunde jo tænkes forskellige Udveje. Der kunde tænkes et Slagteri i Frihavnen, og der kunde selvfølgelig ogsaa tænkes et Slagteri i en Provinsby med en god Havn, men det maa her særlig være det sjællandske Landbrugs egne Ønsker; der maa komme frem. Der er jævnlig forhandlet i saa Henseende, men endnu tror jeg ikke, man kan sige, at det sjællandske Landbrug staaer med bestemte Anskuelser i saa Henseende. Jeg stiller mig derfor afventende med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg skal tilføje med Hensyn hertil lige saa vel som med Hensyn til Bevillingen til Fyn og de andre Landsdele, at jeg med Vilje har stillet det saa kalkulatorisk op, holdt det inden for saa vidt og ikke afstakne Rammer som muligt, fordi det selvfølgelig har været mig om at gøre, inden

der blev slaaet noget fast, at høre den høje Rigsdags Mening, og særlig høre det høje Finansudvalgs Anskuelse, og jeg vil selvfølgelig være taknemmelig for enhver Støtte og Vejledning. Jeg har ikke forudfattede Meninger, men nærer kun Ønske om i Forbindelse med den høje Rigsdag og Finansudvalget at faa noget virkelig godt ud af disse Bevillinger for det danske Landbrug.

Jeg skal dernæst tillade mig at omtale Avlscentrerne med et Par Ord. Avlscentrerne staa jo i nøje Forbindelse med Kødeksporten. Vil man have godt og i enhver Henseende første Klasses Kød til Udførsel, ville Avlscentrerne der kunne gøre deres store Nytte. Gennem Bestemmelser om Bekæmpelse af Tuberkulose søger man at forhindre, at vort Kvæg bliver forringet som Malkedyr og som Kød- dyr, og gennem Avlscentrer vil man søge at opnaa de rene Racers, det rene Land, og første Klasses Kvæg, saavel Malkedyr som Kød- dyr. Da Spørgsmaalet om Bevillingen kom frem her i Fjor, mødte jeg rúndt omkring ikke saa faa, der spurgte om, hvad et Avlscenter var, og da ikke alle her i det høje Ting ere Landmænd, vil jeg tillade mig at sige, hvad jeg forstaaer ved et Avlscenter, hvilket er i Overensstemmelse med, hvad der i øvrigt ogsaa er skrevet derom af Fyns Stifts patriotiske Selskab. Jeg forstaaer ved Avlscenter et Kvæghold, der paa Grund af sin overlegne Evne til at nedarve Racens bedste Egenskaber, egnr sig til Spredning af Avlsdyr. Jeg tror, det er en ret udtømmende og god Fortolkning af, hvad et Avlscenter er. Denne Sag er ingenlunde ny her i Landet. Allerede i 1884 har Fyns Stifts patriotiske Selskab optaget den paa sit Program og gennemført den med stor Dygtighed og Energi, og det er med stor Interesse, at man læser om de Resultater, der er naaet. Selvfølgelig har man med Hensyn til Avlscentrer hidtil maattet nøjes med at give dem, der særligt udmærkede sig, smukke Diplomer, hædrende Omtale eller slikt, thi klingende Mønt have de lokale Foreninger ikke hidtil haft Raad til at yde til disse Avlscentrer. Det var Meningen nu med denne Bevilling, at Staten skulde træde hjælpende til og støtte Avlscentrerforsøgene med Penge, saaledes, at der kunde uddelles Præmier til dem, der virkelig ere værdige til at anerkjendes som Opdrættere. Den Fremgangsmaade, jeg har tænkt mig, og som jeg før sagde, efter Forhandling og i Overensstemmelse med Spidserne paa Landbrugets Omraade i Landhusholdningsselskabet og Fællesforeningerne, har fore-